

regler med Hensyn til Opbevaringen af dette Beløb som i sin Tid med Hensyn til Restsaldoen — Skridt til at komme i Forbindelse med Krigsforsikringens hidtidige Forretningsfører for at drøfte Spørgsmaalet om den efter min Mening ønskelige Udlodning. Herved erfarede jeg imidlertid, at Søfartskontoret allerede i nogen Tid havde forhandlet med Forretningsføreren om denne Sag. Da Sagen saaledes faktisk var overtaget af Søfartskontoret, og da det maatte anses for meget uhensigtsmæssigt, at to handelsministerielle Kontorer samtidig behandlede denne Sag, ansaa jeg det for rettest, at hele Krigsforsikrings-Sagen ogsaa formelt overgik til Behandling i Søfartskontoret, der som nævnt allerede havde Erstatningssagerne under sig og faktisk var traadt i Forhandling med Krigsforsikringen ogsaa om Spørgsmaalet om Afviklingen. Det er min faste Overbevisning, at Spørgsmaalet om denne Overførelse af hele Sagen til Søfartskontoret saavel som Spørgsmaalet om Udlodningen til Krigsforsikringens Interessenter efter den af mig stedse fulgte Forretningsgang med 1ste Kontors Indstilling er forebragt Departementschefen ved skriftligt Referat. Paa tilsvarende Maade har jeg udtalt mig saavel overfor Politiaadvokat Lundsteen som overfor Rigsadvokaten. Afskrift af Politiaadvokat Lundsteens Forhørsprotokol var ikke bilagt Handelsministerens Skrivelse af 7. d. M. til mig. Overfor den medfulgte Afskrift af Rigsadvokatens Forhørsprotokol maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Bemærkningen i Referatet af Forhøret den 30. November f. A., Forhøret Pag. 10, Linie 5 f. o.: „at dette ikke er sket“, for at dække, hvad jeg ogsaa mener at have udtalt i Forhøret, burde have lydt: „dersom dette ikke er sket“.

Forventningen om, at Søfartskontoret efter Modtagelsen af Sagen vilde forelægge denne af Hensyn til Udlodningsspørgsmaalet, kan ikke have været tilstrækkelig Anledning for mig til ikke at lade den endelige Afgørelse med Hensyn til Sagens Overførelse afvente Departementschefens Tilbagekomst, naar Departementschefens Fravær fra Ministeriet, som det efter det foreliggende maa antages, kun har været af mere kortvarig Karakter. Som det fremgaar af Rigsadvokatens Forhørsprotokol Pag. 10, har jeg ogsaa overfor Rigsadvokaten henvist til Muligheden af, at Referatet er blevet oversat af Departementschefen. Noget juridisk Bevis for, at Sagen af mig er forebragt Departementschefen, ser jeg mig ganske vist efter det foreliggende ikke i Stand til i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt at føre, men efter Omstændighederne, navnlig ogsaa under Hensyn til at Sagen ligger flere Aar tilbage, mener jeg ikke, at dette bør lægges mig paa en saadan Maade til Last, at der heri findes tilstrækkeligt Grundlag for Anke over mig. Herved maa det efter min Opfattelse ogsaa tages i Betragtning, at det formentlig, saaledes som Forholdet som ovenfor nævnt var, maa anses for utvivlsomt, som Departementschef Dalhoff ogsaa udtrykkelig siger, Forhøret Pag. 5 nederst og 6 øverst, at Departementschefen i hvert Fald sikkert uden Diskussion vilde have godkendt den formelle Overgang af hele Sagen til Søfartskontoret, saaledes at, selv om man nu vilde lægge mig til Last, at det ikke kan bevises, at Sagen af mig er forebragt Departementschefen, det i det højeste kan antages at dreje sig om en ren Formalitet. Thi ligesom det, som Rigsadvokaten nævner, Redegørelsen Pag. 4,*) var en naturlig Følge af Arendrups paa det citerede Sted i Redegørelsen omtalte Stilling og det dér nævnte Forhold, at Krigsforsikringens Restsaldo blev overgivet ham til Opbevaring, saaledes lader der sig formentlig intet som helst anføre til Støtte for, at der paa daværende Tidspunkt, selv om det kunde godtgøres, at Meddelelsen om, at „Lillian-Drost“-Beløbet var indgaaet, var kommet til Departementschef Dalhoffs Kundskab, vilde være foretaget den af Rigsadvokaten som en Mulighed nævnte Revision af det hos Arendrup tidligere deponerede Erstatningsbeløb, eller i det hele taget nogen Ændring derved bevirket i Sagens Forløb og Udvikling.

*) Se Sp. 4875.